

en personlig Stat af en Mand i et Dieblit, hvor han ikke lovlig kan raade over Skattens Beløb. Naar den saaledes enhver Fallent — ikke for hans, men for Creditorernes Skyld — som en Ret indrømmede Arrestfrihed i hvert Fald indskrænkes til et Aar, da finder dette sin Begrundelse deri, at efter de nugældende korte Friste for Proclamas-Udløb Boet efter den Tid ikke længer kan have nogen Interessse i hans personlige Tilstedeværelse, og at en længere Indskrænkning af Creditorernes Ret mod Personen, som ikke berøres af, at Boet er taget under Skifterettens Behandling, kunde friste Fallenten til selv eller ved Hjælpere at forhale Skiftets Slutning. Det har herved endvidere været bragt under Overveielse, om der maatte være Grund til udtrykkelig at udtale, at Falliten ikke skal beskytte mod Indbyrdelsen af et forinden samme udstedt Arrestdecret, hvilket sundom skal være bleven anseet for tvivlsomt. Udvalget anseer vel en saadan Tvivl for ubegrundet, men da Ordene endog kunde misforstaaes derhen, at selv det allerede fuldbyrdede Arrestdecret havde ved Falliten, har Udvalget dog troet derom at burde afværge al Uttydelighed ved at foreslaae en lille Tilføining.

Et af de Punkter, hvorom der i de om Sagen afgivne Erklæringer især have været deelte Meninger, angaaer den Indflydelse, der maatte være at tillægge Creditorerne paa Spørgsmaalene om Commissairens Befikkelse (§ 4), om Antagelsen af en handelskyndig Revisor (§ 7) og om selve Fallentens midlertidige Behandling (§ 6). Udvalget maa imidlertid slutte sig til dem, som have gjort gjældende, at det paa det Stadium, hvorom her er Tale, aldeles ikke vides, hvem de virkelige Creditorer ere, idet blandt dem, der foreløbigen ere optraadte som saadanne, nogle senere kunne findes dertil at have været uberettigede, mens andre, maafee meget betydelige og vel begrundede Fordringer først senere kunne blive anmeldte, — fremdeles, at det Forhold, hvori de forskjellige virkelige Creditorer ere interesserede i Boet, først er givet, naar alle Fordringer ere enten anerkjendte, eller de om samme opstaaede Disputer endeligen afgjorte — og endelig, at selv om der havde fuld Bis-

hed baade om Creditorerne og om deres berettigede Krav, er deres retlige Stilling til Boet og deres Interessse i samme for forskjellig, til at de kunne betragtes som et Interessentskab i den Forstand, at disse Spørgsmaal Afgjørelse kunde gjøres afhængig af en Majoritetsbeslutning. Udkastet har derfor formeentlig rammet det Rette, naar det hælder Skifterettens Betydning som Repræsentant for Boet, — altsaa for alle baade anmeldte og uanmeldte, legitimerede eller bestridte, store eller smaa, privilegerede eller usikre Fordringer, og — vel at mærke — for selve Fallentens ikke mindre vigtige Interessse i Sagen — men ved Siden deraf giver Alle, som have eller paastaae at have Part i samme, fuld Afgang til at gøre deres Ansuelser og Drister gjældende. I sidstnævnte Henseende skal Udvalget ved § 5 indstille, at det i Pl. af 21de April 1824 § 2 foreskrevne Bærstel af 14 Dage bibeholdes for den første Skiftesamling, hvori flere af de her omhandlede Spørgsmaal ordentligviis alt vilde finde deres Afgjørelse, for at ikke de fjernere, ofte meget betydelige Creditorer skulle kunne udelukkes fra den dem tilkommende Andeel i Indflydelsen paa samme, og at det udtrykkelige paabydes, hvad der almindeligviis alt nu skeer, at de Gjenstande, hvorom i en Skiftesamling skal tages Beslutning, korteligen skulle angives i den Indkaldelse, hvorved den berammes.

Med Hensyn til de i § 4 omhandlede Commissaire har det endnu været foreslaaet, at disse kun skulde befatte sig med selve Boets Administration, og at derimod alle Retstræters Afgjørelse skulde henvises til selve Skifteretten. Udvalget er fuldkommen enig i, at Forvaltning og Retspleie i hele dette Forhold ere sammenblandede paa en Maade, som paa den ene Side ikke er gunstig for Bestyrelsen af et Boes mangehaande Anliggender og navnlig giver Curator for stor Indflydelse paa samme, og paa den anden Side stader den dømmende Myndigheds værdige og upartiske Stilling. Men ligesom denne Mangel findes ved hele vort Skiftesystem, og altsaa kun meget usubstantig vilde blive afhjulpen ved en Bestemmelse, som aldeles ikke angaaer alle solvente